

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Свиленград, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20225620200890 по описа за 2022
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG2022/3000-392/НП от 19.10.2022 година на Директора на Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници“, в частта, с която на „Екстрийм системс“ ЕООД с ЕИК 115840762, със седалище и адрес на управление: град Пловдив, ул. „Тодор Г. Влайков“ № 2, етаж 1, ап. № 4, със съдебен адрес: град Пловдив, бул. „Победа“ № 31, етаж 2, чрез адвокат Иван Йовчев, представлявано от управителя Младен Петров Шишков, за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в общ размер на 22 906.14 лв. (пункт 1).

Дружеството-жалбоподател чрез законния си представител - управителя Младен Петров Шишков, моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като намира същия за неправилен и незаконосъобразен, тъй като били допуснати множество нарушения на процесуалния закон (не са посочени

конкретно такива).

В съдебната фаза, редовно призовано, дружеството-жалбоподател не изпраща представител. С Писмена молба процесуалният му представител – адвокат Иван Йовчев иска от Съда да отмени НП.

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – Директорът на Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници”, редовно призован, респ. уведомен, не се явява, но изпраща представител – Главен юрисконсулт Жения Стефанова, която сочи че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено в обжалваната част. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 09.09.2020 година дружеството-жалбоподател пред Митническо бюро – Свиленград, декларира с Митническа декларация по официален образец – Единен административен документ (ЕАД) с № 20BG003010018869R2 за допускане за свободно обращение и крайно потребление (внос) употребяван пътнически автомобил – марка „Chevrolet”, модел „Corvette”, като посочва митническа стойност 4 015.57 лв. и данъчна основа – 4 467.13 лв. Посочените стойности се базират на документ, в който липсват подписи на купувач и продавач.

Извършена е проверка в рамките на последващ контрол на дружеството-жалбоподател от служител на АНО, при която на базата на представените документи по линия на международното сътрудничество,

включително документи за извършени плащания, и след съпоставката им, се констатира, че дружеството е избегнало частично заплащане на мито и ДДС за този автомобил, тъй като е декларирало по-ниски митническа стойност и данъчна основа, а митническата стойност следва да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013 – това е действително платената цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, т.е. в конкретния случай като се вземе предвид продажната цена на автомобил със същия номер на шаси съобразно официалните документи, изпратени от американските митнически власти по линията на международното сътрудничество и изготвени от официални лица в кръга на служебните им задължения и по установените форма и ред и данъчната основа на стоки, поставени под митнически режим следва да се определи на основание чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗДДС – митническата стойност, увеличена с присъщите на вноса разходи, реализирани до първото местоназначение на стоките на територията на страната.

С Писмо рег.№ 32-148522/09.05.2022 година, е поканен представител на дружеството-жалбоподател да се яви на 01.06.2022 година в Териториална дирекция Митница Пловдив за даване на обяснения и за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) . Поканата е връчена лично на управителя Шишков на 19.05.2022 година.

На дата 01.06.2022 година, основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от явилия се представител на дружеството-жалбоподател: управителя Младен Шишков е поискано Писмено обяснение, което той дава в писмен вид, в което сочи, че не желае да даде обяснения в момента.

На основание чл. 230 от ЗМ и при условията на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, АУАН е изготвен присъствено с личното участие на управителя на дружеството-жалбоподател – Младен Петров Шишков, от свидетеля Р. И. И.. АУАН е надлежно и редовно предявен и връчен на управителя на дружеството-жалбоподател – Младен Шишков – лично, на датата, на която е изготвен констатиращия акт – 01.06.2022 година. Връчването е удостоверено в Разписка, инкорпорирана в самия документ – надлежно датирана и подписана от представителя на дружеството-нарушител, като управителят не сочи възражения против констатациите в Акта.

Срещу АУАН в законоустановения 7-дневен срок не постъпва

Възражение.

Въз основа на посочения АУАН, на 19.10.2022 година Директорът на Териториална дирекция Митница Пловдив издава обжалваното НП № BG2022/3000-392/НП, с което налага на дружеството-жалбоподател административно наказание „Имуществена санкция” в размер на общо 22 906.14 лв. (100 % от общия размер на избегнатите публични държавни вземания – мито и ДДС) на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, вр.ал. 1, т. 1 от ЗМ за извършеното нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Обжалваното НП е редовно връчено на представител на дружеството-жалбоподател на 02.12.2022 година. Разписката, надлежно оформена - датирана и подписана, се намира приложена в Административнонаказателната преписка (АНП), с отбелязване и на имената на получателя ѝ, а именно: че е получено НП лично от управителя на дружеството-адресат – Младен Петров Шишков (в същия смисъл е и Писмо с рег.№ 32-419249 от 02.12.2022 година). Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

В Акта и в НП е прието за установено, че дружеството-жалбоподател е извършило митническа измама - нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, тъй като е декларирало пред митническите органи с Е А Д № 20BG003010018869R2 употребяван пътнически автомобил с митническа стойност 4 015.57 лв. и данъчна основа – 4 467.13 лв. вместо 75 523.94 лв. за митническа стойност и 83 243.68 лв. за данъчна основа, с което е избегнало частично заплащане на мито в размер на 7 150.83 лв. и на ДДС в размер на 15 755.31 лв.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ – 1447/32-264887 от 09.08.2022 година, Директорите на Териториалните дирекции имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ. Персоналното заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП е служебно известно на Съда. Т.е. Директорът на Териториална дирекция Митница Пловдив се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 231 от ЗМ – Директора на Агенция „Митници” по надлежния ред с индивидуален административен акт - Заповед.

В кориците на делото е приложена и актуална справка от Търговския

регистър относно дружеството-жалбоподател.

Така изложената фактическа обстановка, приета за установена от Съда, кореспондира изцяло с изложената в Акта и възприетата от АНО в НП. Същата, Съдът изведе въз основа на съвкупен анализ на доказателствения материал, събран в хода на настоящото производство. Както писмените, така и гласните доказателства са относими към релевантните по делото факти и се кредитираха за достоверни. Свидетелските показания на разпитания по делото митнически служител – свидетелят Р. И. И., са напълно безпротиворечиви, изцяло кореспондират и се подкрепят от съдържанието на писмените доказателствени източници, находящи се в АНП и приобщени по надлежния процесуален ред в хода на съдебното дирене (чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН). Също така са логични, последователни и изчерпателни с ясна конкретика за фактите и обстоятелствата, за които свидетелства. Не се установява свидетелят – митнически служител, да има личностно отношение към представители на дружеството-жалбоподател, което да го провокира да състави АУАН. Поради това Съдът възприема свидетелските показания изцяло за обективно верни и ги кредитира с доверие, считайки ги за добросъвестно дадени и непредубени. Основания за критика на показанията на свидетеля И. не се намериха, а единствено поради служебното му качество – Държавен инспектор в Териториална дирекция Митница Пловдив към Агенция „Митници”, т.е. служител на Митницата, в този смисъл и неговата служебна зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от негова страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. И това е така предвид липсата на вътрешни противоречия и от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на дружеството-жалбоподател. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. Ето защо, според Съда показанията на този свидетел не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към

изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от дружеството-жалбоподател, с оглед установените факти на неправилно деклариране пред митническите органи на митническа стойност и на данъчна основа за процесния автомобил, с което се избягва частично заплащането на митото и ДДС.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Съдът дава вяра и на допълнително представените и приети като доказателства по делото писмени документи, тъй като не са в противоречие с другите събрани по делото доказателства, които са кредитирани.

Съдебният състав, възприема изцяло и кредитира Становището на митническите органи относно митническата стойност на процесния автомобил, тъй като е изготвено след извършване на необходимите проучвания и на базата на събраните по делото доказателства. Становището е изготвено от митнически органи, поради което няма основание за каквото и да е съмнение относно тяхната квалификация на специалисти. С тези съображения, Съдът приема Становището за извършено от служители с необходимата квалификация и знания, липсват индиции за предубеденост, а от формална страна изготвеното писмено Становище обективира необходимите данни, ползвани за оценката и фактическите констатации, поради което се явява обосновано и аргументирано, в съответствие и кореспондиращо с фактите по делото и останалите доказателства, с оглед което не възникват каквито и да е съмнения за неговата правилност. Обратни доказателства, опитващи се да опровергават констатациите, обективирани в Становището, приложено в АНП, няма, поради което Съдът намира за обосновано и правилно Становището (както вече бе посочено) и ползва същото при формирането на фактическите и правните си изводи. Въз основа на Становището се установява митническата стойност на процесния автомобил – предмет на нарушението към датата на деянието. Тази стойност не се оспорва от страна на дружеството-жалбоподател и при липса на обратни или други доказателства, събрани в хода на настоящото производство, не се

намериха основания да не бъде приета така посочената от АНО митническа стойност за правилно и законосъобразно определена съгласно чл. 70 от Регламент № 952/2013, коригирана с чл. 71 от посочения Регламент .

Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните правни изводи:

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата й на депозиране в Регистратурата на АНО, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – лично управителя на дружеството-нарушител, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски Районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Имуществена санкция не е платена – видно от Писмо с вх.рег.№ 65 от 03.01.2023 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в обжалваната част, касаеща Имуществената санкция, в резултат на плащането й.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

-

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са

законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП, като не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до отмяна на обжалваното НП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП, не се констатираха допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването им, развила се пред наказващия орган. Спазени са формата и редът при постановяването им.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН, т.е. същите имат изискуемите реквизити на минимално необходимото съдържание, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице, за да разбере в цялост извършеното административното нарушение и да организира адекватно защитата си. Фактът, че при посочване на нарушената правна норма, наказващият орган не е изписал конкретната хипотеза на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказания, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Съдът приема, че словно материализираното описание на деянието и обстоятелствата при извършването му е достатъчно конкретно, точно и изчерпателно, поради което позволява безспорната им индивидуализация като митническо нарушение във фактически състав с правна квалификация - чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, при ясно указани формата на изпълнителното деяние и неговия механизъм – деклариране пред надлежен митнически орган стока с неправилни митническа стойност и данъчна основа, в резултат на което се е стигнало до избягване на частично заплащане на мита и ДДС за автомобила, т.е. до митническа измама. Същевременно Съдът приема, че изложените

фактически обстоятелства кореспондират изцяло и съответстват на обективните елементи, очертани в хипотезата и диспозицията на правната норма от цитирания нормативен акт, който очертава правната уредба на действащия митнически режим. Дадената правилната – вярна, правна квалификация, съответства на словесното фактическо описание на нарушението и правилно е посочен текст от ЗМ, приложим в конкретния случай.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от митническите органи. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 01.06.2022 година актосъставителят Р. И. И. е заемал длъжността „Държавен инспектор” в Териториална дирекция Митница Пловдив към Агенция „Митници””, т.е. бил е митнически орган. В тази насока е и изявлението на свидетеля И., направено в открито съдебно заседание, проведено на 23.01.2023 година. Лицето, подписало НП – Евелина Георгиева Харизанова, заема към момента на издаването му длъжността „Директор на Териториална дирекция Митница Пловдив” и деянието е извършено в зоната на отговорност на Териториална дирекция Митница Пловдив, част от която е Митническо бюро – Свиленград, видно от представените и приети като доказателства по делото Заповеди в тази насока.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 считано от получаването на Писмо с рег.№ 32-98517 от 25.03.2022 година от страна на митническата администрация на САЩ, т.е. от откриване на нарушителя и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове досежно съставянето на АУАН, респ. и на санкционния акт.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на дружеството-жалбоподател и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените

такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт. От тук, съответно липсват формални основания за неговата отмяна.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Както вече бе посочено правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено.

Обжалваното НП в атакуваната си част е законосъобразно и от материалноправна страна. Правилно АНО е ангажирал административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател, приемайки че същото е осъществило съставът на митническо нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Съгласно посочената правна норма, който избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, се наказва за митническа измама. Съгласно текста на чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ за това нарушение, извършено от юридически лица, е предвидена Имуществена санкция от 100 до 200 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания.

В настоящия случай АНО е обосновал извод за наличие на митническа измама.

Датата на извършване на нарушението е датата на приемане на ЕАД с № 20BG003010018869R2, а именно: 09.09.2020 година.

Мястото на извършване на нарушението е митническото учреждение,

в което е приета ЕАД с № 20BG003010018869R2, а именно: Митническо бюро - Свиленград, код на приемащото митническо учреждение BG003010, което е част от Териториална дирекция Митница Пловдив, видно от представените от страна на процесуалния представител на АНО Заповеди.

Събраните в хода на производството гласни доказателства (показанията на свидетеля Р. И. И.), както и писмените такива, установяват по несъмнен начин, извършването на съставомерно деяние, консумиращо нарушение на действащия митнически режим, в частност дефиниран с предписанието на разпоредбата на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ. От фактическата обстановка и начинът на действие, описани в обстоятелствената част на Акта и Постановлението се установява, че дружеството-жалбоподател е подало ЕАД при митническо оформяне на стоки, в която е декларирало неправилни митническа стойност и данъчна основа на процесния автомобил, внесен на територията на Република България. Т.е. в резултат на неправилното определяне на митническата стойност и данъчната основа на автомобила, дружеството-жалбоподател е избегнало частично заплащане на публични държавни вземания. Следователно безспорно е установено, че дружеството-жалбоподател е извършило процесното нарушение.

Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на ЕООД, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието. Т.е. отговорността за нарушението на юридическото лице е обективна и не подлежи на изследване от субективна страна - установяването на предвидените в санкционната норма обстоятелства от обективна страна, влече съответно административнонаказателна отговорност за този субект (в този смисъл е Решение № 154 от 15.03.2018 година по КАНД № 342/2017 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Кремена Костова-Грозева).

Доколкото се явява част от дължимия съдебния контрол, Съдът дължи правно обсъждане и относно приложението на чл. 28 от ЗАНН. По убеждение на решаващия Съдебен състав, процесното административно – митническо нарушение не разкрива характеристиките на маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от Допълнителната разпоредба на ЗАНН и

не може да се квалифицира като такова. За конкретния случай не се установяват фактически обстоятелства, които да обуславят значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род административни нарушения. Допълнителен аргумент се извежда и от характера на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка – административнонаказателна, свързана с действащия митнически режим, който поради важността си е обект на засилена правна защита с оглед охраняваните интереси. Същите са строго регламентирани, цели се създаване на стриктен контрол за движението на паричните/стоковите потоци в и извън Общността, част от която е Република България, като всяко нарушение съществено накърнява целите и принципите на ЗМ, респ. европейското законодателство с приложимите Регламенти. Ето защо, не би могло да се приеме, че нарушението е с незначителна обществена опасност и случаят да се квалифицира като маловажен.

Съдът е провел пълно доказване на фактите от значение за административнонаказателното обвинение и делото, на които дружеството-жалбоподател не се е противопоставило и не е посочило доказателства за тяхното оборване.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Както вече бе посочено АНО правилно е квалифицирал нарушението и правилно е приложил съответната административнонаказателна разпоредба на ЗМ, като се е съобразил с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН.

Наложеното на дружеството-жалбоподател наказание „Имуществена санкция” е определено при правилно приложение на съответната санкционна разпоредба - чл. 234, ал. 2, т. 1, вр.ал. 1, т. 1 от ЗМ. Така индивидуализираното наказание „Имуществена санкция” е правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в минималния предвиден от закона такъв, което налага извод за невъзможност за намалянето му.

Така наложеното наказание ще въздейства в достатъчна степен по отношение на дружеството-жалбоподател, без с тази по-малка по размер

санкция да се намалява ефективността на административната репресия, съответна на целите на превенцията, предвидени в чл. 12 от ЗАНН.

По тези съображения обжалваното НП е обосновано и законосъобразно в санкционната си част, поради което следва да бъде потвърдено. Т.е. поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер на 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато Съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли Жалбата, подателят на Жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. От изложеното следва, че в полза на АНО действително следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Т.е. основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в две съдебни заседания и представяне на доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо. Фактът, че АНО се представляваше по делото от двама юрисконсулти не променя горните изводи на Съда относно размера на присъденото възнаграждение.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници”

в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници” (в сила от 31.07.2021 година), в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

По отношение на Решението в частта за разносните АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разносните от тяхна страна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 5 и ал. 9 и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № BG2022/3000-392/НП от 19.10.2022 година на Директора на Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници”, в частта, с която на „Екстрийм системс” ЕООД с ЕИК 115840762, със седалище и адрес на управление: град Пловдив, ул.„Тодор Г.Влайков” № 2, етаж 1, ап.№ 4, представлявано от управителя Младен Петров Шишков, за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в общ размер на 22 906.14 лв. (пункт 1).

На основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОСЪЖДА „Екстрийм системс” ЕООД с ЕИК 115840762, със седалище и адрес на управление: град Пловдив, ул.„Тодор Г.Влайков” № 2, етаж 1, ап.№ 4, представлявано от управителя Младен Петров Шишков, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.„Георги Сава Раковски” № 47, сумата от 80 лв., представляваща направените разноски за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 890/2022 година на Районен съд - Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____